

<p>1 podmiot zobowiązany konsekwentnie milczy lub odmawia udostępnienia informacji publicznej bez wydania decyzji</p>	<p>1. <u>ścieżka karna</u>: zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 23 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej: <i>Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązкови, nie udostępnia informacji publicznej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku</i> (postępowanie karne jest z zasady skazane na niepowodzenie i zwykle kończy się odmową wszczęcia, tudzież umorzeniem postępowania, ale skutek materialny, w postaci udostępnienia wnioskowanej informacji przez podmiot zobowiązany, jest natychmiastowy)</p> <p>2. <u>ścieżka administracyjna</u>: skarga na bezczynność podmiotu zobowiązanego do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego (art. 3 § 2 pkt 8 w zw. pkt 4 ustawy z 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi); kierowana bez uprzedniego wezwania podmiotu zobowiązanego do usunięcia naruszenia prawa (na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji)</p>
<p>2 podmiot zobowiązany twierdzi, że nie posiada wnioskowanej informacji publicznej</p>	<p>Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są podmioty, będące w posiadaniu takiej informacji. Wnioskodawca wezwał gminę do udostępnienia informacji publicznej na temat jej zadania własnego. Wnioskowana informacja, immanentnie dotycząca realizacji ustawowego zadania publicznego gminy, z założenia znajduje się więc z posiadaniu podmiotu zobowiązanego. Wnioskodawca nie wnika, jaki podmiot w obrębie struktury gminnej dysponuje żadanymi informacjami, ponieważ taka wiedza nie jest mu potrzebna do realizacji jego ustawowych uprawnień.</p> <p>Ponadto, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji.</p>

<p>3 podmiot zobowiązany twierdzi, że wnioskowana informacja nie jest publiczną</p>	<p>Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, informacją publiczną jest „każda informacja o sprawach publicznych”.</p> <p>Przy wykładni pojęcia „informacji publicznej” należy posłużyć się przepisem art. 61 Konstytucji RP, zgodnie z którym prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Konstytucja przewiduje, że obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.</p> <p>Uwzględniając powyższe należy przyjąć, że „sprawą publiczną”, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, będzie działalność organów władzy publicznej (samorządów, osób i jednostek organizacyjnych) w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym, a więc mieniem komunalnym lub Skarbu Państwa.</p> <p>Niewątpliwym jest, iż zapewnianie bezdomnym zwierzętom opieki przez gminę jest realizacją jej ustawowych obowiązków, w którą zaangażowane są środki publiczne.</p> <p>W tym kontekście informacją publiczną będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa.</p>
--	---

		<p>Tak więc treść umowy zawartej przez gminę na realizację jej ustawowych zadań jest informacją publiczną, również dlatego, że do jej realizacji wykorzystywane są środki publiczne. Bez znaczenia jest tryb, w jakim dana umowa została zawarta.</p> <p>Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 15.04.2008 r., sygn. akt II SAB/Ke 14/08:</p> <p>http://informacjapubliczna.org.pl/2,142,podpisane_przez_gmine_umowy_sa_informacjami_publicznymi.html</p> <p>Ponadto, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji.</p>
4	<p>podmiot zobowiązany chce znać cel udostępnienia informacji publicznej</p>	<p>Wezwanie dotyczące określenia celu udostępnienia informacji publicznej, nie posiada podstaw prawnych w świetle przepisu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej: <i>Od osoby wykonującej prawo do informacji publicznej nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego.</i></p> <p>Niemniej wnioskodawca wskazuje, że udostępnione informacje zostaną wykorzystane w celu publicznym, tj. opublikowane dla szerokiego odbiorcy w sieci internetowej.</p> <p>Ponadto, zgodnie z orzecznictwem sądowo-administracyjnym, umowy zawierane przez gminę stanowią informację publiczną (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 15.04.2008 r., sygn. akt II SAB/Ke 14/08: http://informacjapubliczna.org.pl/2,142,podpisane_przez_gmine_umowy_sa_informacjami_publicznymi.html) i jako takie winny być udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej, na podstawie</p>

		art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej.
5	podmiot zobowiązany żąda dostarczenia KRS lub innych dokumentów	<p>Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej, zwane dalej „prawem do informacji publicznej”.</p> <p>„Każdemu”, a więc zarówno osobie fizycznej, jak i prawnej, bez konieczności wykazywania swojego interesu prawnego lub faktycznego. Tym samym żądanie gminy przedstawiania różnych dokumentów pozostaje bez umocowania w prawie. Żądanie dot. dostarczenia odpisu z rejestru sądowego, jest tym bardziej niezrozumiałe, iż nie można domagać się dokumentów, które podlegają upublicznieniu z zasobów rządowych organów administracyjnych; tutaj: e-portal Ministerstwa Sprawiedliwości https://ems.ms.gov.pl/krs/wyszukiwaniepodmiotu?t:lb=t, który udostępnia bezpłatnie i on-line odpisy KRS.</p>
6	podmiot zobowiązany uzależnia udzielenie informacji od wniesienia opłaty, w tym skarbowej	<p>Praktyka uzależniania udostępnienia informacji publicznej od wcześniejszego uiszczenia opłaty jest nieprawidłowa i nie posiada podstaw prawnych.</p> <p>W piśmiennictwie oraz w orzecznictwie podkreśla się, że z tego powodu, że ktoś nie uiścił opłaty nie można wydać decyzji o odmowie udzielenia informacji, bądź pozostawić sprawę bez rozpoznania. Przepisy kpa stosuje się bowiem tylko do decyzji. Póki obowiązujące przepisy nie przewidują, iż takie opłaty za czynności materialno-techniczne uiszczane są z góry, nie można od ich wniesienia uzależnić postępowania. Tymczasem art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej wskazuje jedynie, że zawiadamia się wnioskodawcę o wysokości opłaty, a udostępnienie informacji następuje po upływie 14 dni od tego powiadomienia. W tym czasie wnioskodawca może bowiem wycofać lub zmienić wniosek. Nieuiszczone opłaty</p>

		<p>podlegają natomiast ściągnięciu w drodze ustawy z 17.06.1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (por. M. Jaśkowska, (w:) Dostęp do informacji publicznych w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Toruń 2002; S Szuster (w:) Komentarz do art. 15 ustawy o dostępie do informacji publicznej t. 4, LEX/el 2003; wyrok WSA w Kielcach, II SAB/Ke 23/09).</p> <p>Organ winien więc niezwłocznie udostępnić informację publiczną, o ile nie chce narazić się na zarzut bezczynności.</p> <p>Ponadto wnioskodawca posiada status organizacji pożytku publicznego, o czym informował w treści i w stopce wniosku. Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24.04.2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, opp zwolnione są od opłaty skarbowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Przepisem odrębnym jest art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej: <i>Zwalnia się od opłaty skarbowej organizacje pożytku publicznego, jeżeli dokonują zgłoszenia lub składają wniosek o dokonanie czynności urzędowej albo wniosek o wydanie zaświadczenia lub zezwolenia - wyłącznie w związku z nieodpłatną działalnością pożytku publicznego w rozumieniu przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.</i></p>
7	<p>podmiot zobowiązany żąda wniesienia opłaty za udostępnienie informacji o środowisku</p>	<p>Wezwanie do uiszczenia opłaty z tytułu „udostępnienia informacji o środowisku” w odniesieniu do naszego wniosku nie posiada podstaw prawnych.</p> <p>Wniosek dotyczył sposobu i skutków wykonywania gminnego zadania „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wylapywanie”, przewidzianego ustawą z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt. Żądane informacje publiczne pochodzą więc z dziedziny prawnej ochrony zwierząt, a nie ochrony środowiska, jak chcieliby tego tutaj urzędnicy. Utożsamianie tych zagadnień jest nietrafne i nie znajduje uzasadnienia w systematyce prawa.</p>

		Dodatkowo podkreślenia wymaga, iż żadna z informacji, których udostępnienia żąda wnioskodawca, nie znajduje się w katalogu art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która w art. 28 zawiera delegację do powoływanego przez podmiot zobowiązany rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12.11.2010 r. w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku.
8	podmiot zobowiązany żąda złożenia wniosku w formie pisemnej	Zgodnie z przyjętym orzecznictwem sądowo-administracyjnym, do składania wniosku o udostępnienie informacji publicznej nie mają zastosowania przepisy k.p.a., por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10.12.2007 r., sygn. akt II SAB/Wa 86/07: <i>Wskazać bowiem należy, że wniosek o udzielenie informacji publicznej nie wszczyna postępowania administracyjnego, nie zmierza do zakończenia procedury uzyskania takiej informacji decyzją odmowną (wnioskodawcy chodzi przecież o uzyskanie informacji, a nie o otrzymanie decyzji odmownej). Wniosek o udzielenie informacji może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego w sposób dostatecznie jasny, co jest przedmiotem wniosku. Przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego nie mają więc zastosowania na etapie złożenia tego wniosku; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16.03.2009 r., sygn. akt I OSK 1277/08: W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego za wniosek pisemny uznawać należy również przesłanie zapytania pocztą elektroniczną i to nawet gdy do jej autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Pogląd ten wydaje się uzasadniony brakiem konieczności pełnego zidentyfikowania wnioskodawcy, a to z uwagi na to, że żądając informacji nie musi się on wykazać jakimkolwiek interesem prawnym lub faktycznym, aby otrzymać informację. Wniosek o udzielenie informacji publicznej może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego w sposób jasny, co jest przedmiotem wniosku. Wniosek taki wszczyna</i>

		<i>postępowanie w sprawie, ale na tym etapie nie mają jeszcze zastosowania przepisy K.p.a.</i>
9	podmiot zobowiązany żąda wykazania się podpisem elektronicznym	<p>Zgodnie z przyjętym orzecnictwem sądowo-administracyjnym, do składania wniosku o udostępnienie informacji publicznej nie mają zastosowania przepisy k.p.a., por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16.03.2009 r., sygn. akt I OSK 1277/08:</p> <p><i>W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego za wniosek pisemny uznawać należy również przesłanie zapytania pocztą elektroniczną i to nawet gdy do jej autoryzacji nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Pogląd ten wydaje się uzasadniony brakiem konieczności pełnego zidentyfikowania wnioskodawcy, a to z uwagi na to, że żądając informacji nie musi się on wykazać jakimkolwiek interesem prawnym lub faktycznym, aby otrzymać informację. Wniosek o udzielenie informacji publicznej może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego w sposób jasny, co jest przedmiotem wniosku. Wniosek taki wszczynają postępowanie w sprawie, ale na tym etapie nie mają jeszcze zastosowania przepisy K.p.a.</i></p>
10	podmiot zobowiązany odracza bezterminowo udostępnienie informacji publicznej	Zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, udostępnienie informacji publicznej następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Jeśli informacja publiczna nie może być udostępniona w tych terminach, wówczas podmiot zobowiązany winien powiadomić wnioskodawcę o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.
11	podmiot zobowiązany żąda złożenia wniosku wg stosownego wzoru	Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, wnioskodawca może złożyć wniosek o udostępnienie informacji publicznej w dowolny sposób i w dowolnej formie, por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10.12.2007 r., sygn. akt II SAB/Wa 86/07: <i>Wskazać bowiem należy, że wniosek o udzielenie informacji</i>

		<p><i>publicznej nie wszczynania postępowania administracyjnego, nie zmierza do zakończenia procedury uzyskania takiej informacji decyzją odmowną (wnioskodawcy chodzi przecież o uzyskanie informacji, a nie o otrzymanie decyzji odmownej). Wniosek o udzielenie informacji może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego w sposób dostatecznie jasny, co jest przedmiotem wniosku.</i></p> <p>W związku z powyższym żądanie złożenia wniosku wg szczególnego wzoru jest nietrafne. Wnioskodawca oczekuje na niezwłoczne udostępnienie żądanej informacji publicznej lub wydanie decyzji odmownej zgodnie z art. 16 u.d.i.p.</p>
12	podmiot zobowiązany odsyła wnioskodawcę ogólnie do BIP	<p>Zgodnie z orzecznictwem sądowo-administracyjnym, jeśli podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej odsyła wnioskodawcę do BIP, to powinien podać dokładny link lub ścieżkę dotarcia do informacji, por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 27.03.2008 r., sygn. akt II SAB/Bk 7/08: <i>Nieprawidłowe jest załatwienie wniosku poprzez odesłanie do stron Biuletynu Informacji Publicznej, gdy do uzyskania żądanej informacji konieczne jest zapoznanie się przez stronę z licznymi udostępnionymi na stronie BIP dokumentami źródłowymi, a następnie dokonanie selekcji zawartych w nich danych lub też gdy uzyskanie informacji polegać ma na interpretacji obszernych danych dostępnych w BIP, a następnie samodzielnym jej "wytworzeniu" na ich podstawie.</i></p>
13	podmiot zobowiązany udostępnia informację publiczną w urzędzie	<p>Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4a) ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, udostępnieniu podlega informacja publiczna, a w szczególności treść i postać dokumentów urzędowych. Z kolei, stosownie do treści art. 14 ust. 1 w/w ustawy, udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot zobowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.</p>

		<p>Wniosek określał sposób udostępnienia treści dokumentów jako przesłanie pocztą elektroniczną - wówczas przez „postać” dokumentu należy rozumieć dokument w postaci elektronicznej, np. w formacie .pdf lub .jpg.</p> <p>Z pewnością prawidłową formą udostępnienia dokumentów w tym przypadku nie jest udostępnienie ich do wglądu w urzędzie, jak chcieliby tego tut. urzędnicy.</p> <p>W związku z tym wnioskodawca oczekuje nadesłania treści wnioskowanych dokumentów w sposób zgodny z wnioskiem.</p> <p>Jeśli podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej nie dysponuje urządzeniem technicznym umożliwiającym formatowanie dokumentów do postaci elektronicznej (skaner), wówczas zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, winien pisemnie powiadomić wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem.</p>
14	<p>podmiot zobowiązany udostępnia jedynie wzór (projekt) umowy</p>	<p>Udostępnienie wzoru umowy przez podmiot zobowiązany, nie zwalnia go od obowiązku udostępnienia żądanych umów na wniosek, por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 15.04.2008 r., sygn. akt II SAB/Ke 14/08: <i>Po pierwsze nie można utożsamiać projektów umów z wykonawcą stanowiących załącznik do dokumentacji przetargowych, z zawartymi już umowami, na co słusznie zwrócił uwagę skarżący zarówno w swoim piśmie do Urzędu Gminy z dnia 22 stycznia 2008 r. (k. 10) jak i w skardze. Oba te dokumenty różnią się bowiem z pewnością co najmniej w kilku istotnych punktach. W projekcie umowy nie może bowiem być określona data zawarcia umowy, osoba wykonawcy, ani kwota, za jaką zadanie zostanie wykonane, skoro na etapie projektowania umowy nie dochodzi jeszcze do skonkretyzowania tych warunków umowy. W projekcie umowy nie mogą też być zamieszczone podpisy stron, co jest oczywiste. Możliwe jest</i></p>

		<p><i>również, że zawarta umowa różni się od projektu w innych istotnych punktach, np. co do zakresu przedmiotowego zadania i terminu jego wykonania, co może wynikać ze złożenia i wyboru przez zleceniodawcę korzystniejszej oferty, niż by to wynikało ze Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia. W tej sytuacji umieszczenie projektów umów z wykonawcą, czy nawet ogłoszenia o wyborze najkorzystniejszej oferty z podaniem nazwy zadania, firmy i kwoty za jaką wykonawca wykona zadanie w Biuletynie Informacji Publicznej, nie zwalnia organu od obowiązku udostępnienia żądanych umów na wniosek.</i></p>
15	<p>podmiot zobowiązany nie udostępnia treści umowy, odsyłając do wykonawcy</p>	<p>Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, informacją publiczną jest „każda informacja o sprawach publicznych”. „Sprawą publiczną” będzie więc działalność organów władzy publicznej (samorządów, osób i jednostek organizacyjnych) w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym, a więc mieniem komunalnym lub Skarbu Państwa.</p> <p>Niewątpliwym jest, iż zapewnianie bezdomnym zwierzętom opieki przez gminę jest realizacją jej ustawowych obowiązków, w którą zaangażowane są środki publiczne.</p> <p>W tym kontekście informacją publiczną będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa.</p> <p>Tak więc, treść umowy zawartej przez gminę na realizację jej ustawowych zadań jest informacją publiczną, również dlatego, że do jej realizacji wykorzystywane są środki publiczne.</p> <p>Z kolei, zgodnie z art. 4 ust. 3 w/w ustawy, obowiązane do udostępnienia informacji publicznej</p>

		<p>są podmioty, będące w posiadaniu takich informacji.</p> <p>Organ gminy, podpisując przedmiotową umowę, a więc będąc jej stroną, z pewnością jest w posiadaniu wnioskowanej informacji, tj. dysponuje treścią umowy.</p> <p>W związku z powyższym, wnioskodawca oczekuje na prawidłową realizację pkt. 5 wniosku.</p> <p>Jednocześnie uprzejmie przypominam, iż na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji.</p>
16	<p>podmiot zobowiązany powołuje się na prywatność osoby fizycznej</p>	<p>Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, informacją publiczną jest „każda informacja o sprawach publicznych”.</p> <p>Przy wykładni pojęcia „informacji publicznej” należy posłużyć się przepisem art. 61 Konstytucji RP, zgodnie z którym prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Konstytucja przewiduje, że obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.</p> <p>Uwzględniając powyższe należy przyjąć, że „sprawą publiczną”, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, będzie działalność organów władzy publicznej (samorządów, osób i jednostek organizacyjnych) w zakresie wykonywania zadań władzy</p>

publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym, a więc mieniem komunalnym lub Skarbu Państwa.

Niewątpliwym jest, iż wyłapywanie bezdomnych zwierząt przez gminę jest realizacją jej ustawowych obowiązków, w którą zaangażowane są środki publiczne.

W tym kontekście informacją publiczną będzie każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa.

Jak bowiem wynika z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, **ochrona prywatności jest wyłączona w odniesieniu do osób pełniących funkcje publiczne, jeżeli dana informacja pozostaje w związku z pełnieniem tej funkcji.**

Pojęcie „osób pełniących funkcje publiczne” stało się przedmiotem analizy Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z dnia 20.03.2006 r., sygn. K 17/05: *„Analizowane pojęcie osoby pełniącej funkcje publiczne obejmuje natomiast osoby, które związane są formalnymi więziami z instytucją publiczną (organem władzy publicznej).”*

Tym samym, osoba fizyczna, która na podstawie stałej umowy lub doraźnych zleceń realizuje zadanie własne gminy (np. wyłapuje bezdomne zwierzęta) i czyni to za publiczne pieniądze, z pewnością jest osobą pełniącą funkcje publiczne i w zakresie tych funkcji nie korzysta z ochrony danych osobowych.

Bogate jest w tej kwestii orzecznictwo sądowo-administracyjne. Najistotniejszym jednak jest tutaj

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.11.2012 r., sygn. akt I CSK 190/12.

Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.03.2014 r., sygn. akt II SAB/Wa 28/13: *Należy zatem dostrzegać właściwe proporcje pomiędzy sferą prywatności i publiczności, i nie jest prawidłowy pogląd, iż jedynie z uwagi na tę pierwszą sferę, w przypadku zbiegu obu tych sfer, prawo do informacji publicznej podlega automatycznemu wyłączeniu. Dobrym przykładem ważenia tego interesu prawidłowego ważenia antagonistycznych wartości, jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt I CSK 190/12, czy też wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 marca 2006 r., sygn. akt K 17/05.*

Por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.11.2012 r., sygn. akt I CSK 190/12: *Trudno byłoby w tej sytuacji bronić poglądu, że udostępnienie imion i nazwisk osób w rozważanej sytuacji stanowiłoby ograniczenie w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw tych osób (art. 31 ust. 3 i art. 61 ust. 3 Konstytucji RP). **W konsekwencji należy zatem przyjąć, że ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających umowy cywilnoprawne z jednostką samorządu terytorialnego nie narusza prawa do prywatności tych osób, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.***

W glosie do powołanego wyżej wyroku Sądu Najwyższego wskazano m. in., że: „Zasada jawności gospodarki środkami publicznymi nie doznaje bowiem wyjątków o charakterze podmiotowym. Jej istota sprowadza się do zagwarantowania pełnego dostępu do informacji o sposobie gospodarowania zasobami publicznymi, bez względu na to, czy trafiają one do pracowników władz publicznych, czy do podmiotów znajdujących się na zewnątrz ich struktury.” (S. Gajewski, A. Jakubowski. Glosa do wyroku SN z dnia 08.11.2012 r., I CSK 190/12 (w:) Samorząd Terytorialny2013/9/84-90).

		<p>Ponadto, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji.</p>
17	<p>podmiot zobowiązany anonimizuje informację publiczną</p>	<p>Zanonimizowanie danych w zakresie, który uniemożliwia zidentyfikowanie podmiotu realizującego zadanie publiczne nie jest udostępnieniem informacji publicznej, regulowanym ustawą z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej.</p> <p>Przedmiotem wniosku było m. in. wskazanie podmiotu, któremu gmina powierzyła opiekę nad bezdomnymi zwierzętami. Anonimizacja tego podmiotu oznacza brak jego wskazania. Tym samym gmina nie udzieliła żądanych informacji.</p> <p>W związku z powyższym wnioskodawca ponawia żądanie udostępnienia treści dokumentu w postaci, która umożliwi zidentyfikowanie podmiotu wykonującego w imieniu gminy jej zadania publiczne.</p> <p>Ponadto przypominam, że na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji, z powołaniem się na podstawę prawną, tj. ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa. W przypadku umowy o wykonywanie zadań publicznych ustawa z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej (na gruncie której uzasadniona jest anonimizacja danych) taką podstawą być nie może, zatem i anonimizacja nie ma tutaj prawnego uzasadnienia.</p>
18	<p>podmiot zobowiązany powołuje się na tajemnicę służbową (urzędu)</p>	<p>W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 05.08.2010 r. o ochronie informacji niejawnych, od dnia 02.01.2011 r. w polskim porządku prawnym nie występuje pojęcie tajemnicy służbowej lub tajemnicy urzędu. Ich likwidacja sprawiła, że z zakresu ochrony przewidzianej dla informacji niejawnych wyjęte zostały tajemnice, takie jak: adwokacka, lekarska, dziennikarska, danych</p>

		<p>osobowych i wiele innych. Nowa ustawa nie reguluje już tej sfery, a tego typu tajemnice są chronione wyłącznie na podstawie ustaw szczególnych. W związku z tym podmiot zobowiązany, odmawiając udostępnienia informacji publicznej, winien wskazać, o którą tajemnicę prawnie chronioną chodzi i powołać na tę okoliczność właściwą podstawę prawną, tj. wskazać konkretny przepis prawa.</p> <p>Ponadto, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji.</p>
19	<p>podmiot zobowiązany powołuje się na tajemnicę przedsiębiorcy</p>	<p>W myśl art. 35 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o finansach publicznych, klauzule umowne dotyczące wyłączenia jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa w umowach zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych lub inne podmioty, o ile wynikające z umowy zobowiązanie jest realizowane lub przeznaczone do realizacji ze środków publicznych, uważa się za niezastrzeżone.</p> <p>W związku z powyższym podmiot zobowiązany winien wskazać informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w tajemnicy lub wykazać, że treść umowy zawieranej w celu zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa z uwagi na to, że wymaga tego istotny interes publiczny lub ważny interes państwa.</p> <p>Oceniając dany przypadek podmiot zobowiązany musi zważyć, czy przywoływane przez przedsiębiorcę prawo do ochrony tajemnicy nie narusza prawa do informacji. W wyroku z 04.09.2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku, sygn. akt II SA/Gd 321/13, wskazał m. in.: <i>Podkreślić należy, że tajemnica przedsiębiorcy, będąca wyjątkiem od zasady jawności umów zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych, nie może być interpretowana w sposób rozszerzający, gdyż naruszałoby to</i></p>

przewidziane w art. 61 Konstytucji RP oraz ustawie o dostępie do informacji publicznej prawo do informacji o działaniach władzy publicznej organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne, które to prawo obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Podkreślenia zatem wymaga, iż warunkiem koniecznym do uznania istnienia tajemnicy przedsiębiorcy jest wskazanie konkretnych, posiadających wartość gospodarczą należących do niego informacji, które mają korzystać z poufności. (...) Z samej treści art. 5 ust. 2 ustawy wynika, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w ściśle określonym zakresie, tj. ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Przepis ten nie mówi o całkowitym wyłączeniu prawa do informacji publicznej, ale o jego ograniczeniu w takim zakresie, w jakim wymaga tego ochrona prywatności osoby fizycznej lub tajemnicy przedsiębiorcy. Nie ma zatem prawnych przeszkód, ażeby wniosek o udostępnienie informacji publicznej mógł zostać równocześnie rozpatrzony poprzez częściowe udostępnienie danych oraz w pozostałej części załatwiony odmownie z powołaniem się na ograniczenia wskazane w art. 5 ust. 2 ustawy. Wydanie decyzji odmownej z powołaniem na tajemnicę przedsiębiorcy wymaga przy tym wyczerpującego uzasadnienia wystąpienia przesłanek z art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Co do jawności umów nie miał wątpliwości Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29.02.2012 r., sygn. akt I OSK 2215/11, który w zasadzie wyłączył możliwość ograniczania dostępu do umów w przypadku ich nawiązywania na podstawie ustawy Prawo zamówień publicznych: *Jawność umów w sprawach zamówień publicznych na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej wyłącza możliwość odmowy ich udostępnienia z powołaniem się na którąkolwiek z tajemnic ustawowo chronionych. **Nie jest zatem dopuszczalne wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia umów w sprawach zamówień***

		<p><i>publicznych, gdyż są one jawne.</i></p> <p>Ponadto, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji.</p>
20	<p>podmiot zobowiązany odmawia udostępnienia oferty w postępowaniu przetargowym</p>	<p>Oferty są co do zasady jawne, na co wskazała m. in. Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 02.11.2011 r., sygn. akt KIO 2234/11 (str. 23 uzas.). Ponadto, na podstawie art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych otwarcie ofert jest jawne, a więc i dostęp do ich treści pozostaje jawny, w tym oczywiście zaproponowane przez oferenta warunki i cena. Najważniejsze jest jednak to, że działania w związku z zastrzeżeniem tajemnicy przedsiębiorcy w oparciu o art 11 ust. 4 ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, muszą nastąpić w momencie przekazania dokumentów do urzędu - zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, jeśli zastrzeżenie zostało poczynione dopiero po wpłynięciu wniosku, to przyjmuje się, że go obiektywnie nie było, skoro przedsiębiorca nie zastrzegł tajemnicy wcześniej (np. wyrok WSA w Warszawie z dnia 16.05.2014 r., sygn. akt II SA/Wa 274/14).</p>
21	<p>podmiot zobowiązany twierdzi, że wnioskowana informacja publiczna jest przetworzona</p>	<p>Ciężar wykazania braku u wnioskodawcy przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielenia informacji przetworzonej ciąży na podmiotach zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej, por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 09.08.2011 r., sygn. akt I OSK 976/11: <i>Brak odpowiedzi wnioskodawcy na wezwanie (...) o wykazanie szczególnie istotnego interesu publicznego w uzyskaniu informacji przetworzonej, nie zwalniało organu z obowiązku ustalenia istnienia bądź braku interesu publicznego w uzyskaniu takiej informacji;</i> wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 23.03.2012 r., sygn. akt IV SAB/G1 39/12: <i>Jako utrwalony uznać należy pogląd judykatury co do tego, że ciężar wykazania braku u wnioskodawcy przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielenia informacji przetworzonej</i></p>

cięży na podmiotach zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej (por. wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego w z dnia 8 lutego 2011r. sygn. I OSK 1983/10 publ. ONSAiWSA 2011/6/127). Podmiot ten nadaje żądanej informacji taki charakter, a nie wnioskodawca. Jego rolą jest zatem należyte wyjaśnienie kwestii istnienia lub braku istnienia szczególnego interesu publicznego w jej uzyskaniu przez wnioskodawcę, który może traktować swoje zapytania w sposób odmienny, jako pytania o informację prostą.

Co prawda ustawodawca nie zdefiniował, czym jest informacja przetworzona, to można odszukać na ten temat liczne stanowiska doktryny i orzecznictwa. „Biuletyn Informacji Publicznej. Informatyzacja administracji” M. Bednarczyk, M. Jabłoński, K. Wygoda, Wrocław 2005, s. 87, wskazuje, że **informacja prosta to informacja, której zasadnicza treść nie ulega zmianie przed jej udostępnieniem. Natomiast informacja przetworzona jest jakościowo nową informacją, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są materiały znajdujące się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego.** Ustawodawca stwierdził, że wpłynięcie każdego wniosku o udzielenie informacji publicznej zobowiązuje organ do podjęcia odpowiednich czynności dokonania analizy, czy żądana informacja jest informacją publiczną i czy ją posiada – co często wiąże się z przejrzaniem archiwum. **Takie czynności są zwykłymi elementami rozpatrywania danego wniosku i nie decydują o rodzaju informacji. Zatem fakt odszukania informacji na podstawie określonych kryteriów nie decyduje o tym, że informacja jest informacją przetworzoną.** Nie zmienia również charakteru informacji, z prostej na przetworzoną, konieczność usunięcia pewnych danych z uwagi na ochronę danych osobowych, gdyż jest to realizacja obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej. **Anonimizacja nie jest przetworzeniem informacji, na co**

wskazuje również orzecznictwo administracyjne, por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 09.08.2011 r., sygn. akt I OSK 977/11: *Samo bowiem zanonimizowanie wnioskowanych do udostępnienia orzeczeń administracyjnych nie stanowi przetworzenia informacji wynikającej z tych orzeczeń, a jedynie jej przekształcenie, dlatego stanowi ona informację prostą.*

Zakres informacji przetworzonej wskazany został już na etapie prac nad ustawą o dostępie do informacji publicznej: *Pamiętajmy, że przepis art. 3 dotyczy sytuacji, w której żąda się informacji nieistniejącej, czyli sporządzenia informacji poprzez zagregowanie.* (Biuletyn nr: 4714/III Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw dotyczących prawa obywateli do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne, a także dotyczących jawności procedur decyzyjnych i grup interesów). Identyczne stanowisko zajmują sądy wskazując, iż przetworzenie informacji polega na wytworzeniu nowej informacji publicznej, poprzez dokonywanie czynności połączenia kilku informacji publicznych, por. postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 02.06.2009 r., sygn. akt II SA/Bd 404/09: *Informacja przetworzona, mimo, że nie jest przez ustawę wyraźnie zdefiniowana, stanowi informację, do udzielenia której wymagane są dodatkowe czynności, podejmowane przez organ obowiązany do udostępnienia informacji. Czynności te związane są z sięganiem do dokumentacji źródłowej, dokonywaniem analiz, obliczeń, zestawień statystycznych.* Instytucja „informacji przetworzonej” ma zapobiegać żądaniu przez każdego informacji, które wymagałyby tworzenia i opracowywania nowych informacji.

Tymczasem wnioskodawca nie żąda wytworzenia nowej informacji, a jedynie udostępnienia informacji będącej już w posiadaniu podmiotu zobowiązanego.

<p>22 podmiot zobowiązany twierdzi, że wniosek o udostępnienie informacji publicznej jest ponownym wykorzystaniem informacji publicznej</p>	<p>Stanowisko podmiotu zobowiązanego jest niewłaściwe, gdyż przepisy i procedury dotyczące ponownego wykorzystywania informacji publicznej nie mają zastosowania do wniosku o udzielenie informacji publicznej na temat sposobu i skutków wykonywania zadania „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wylapywanie”, przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt. Otóż, art. 23a ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej definiuje „ponowne wykorzystywanie informacji publicznej” m. in. jako wykorzystywanie jej <i>w celu innym niż jej pierwotny publiczny cel wykorzystywania, dla którego informacja została wytworzona</i>. Tymczasem, wedle wiedzy wnioskodawcy, krótkie liczbowe podsumowanie realizacji gminnego zadania publicznego dot. opieki nad bezdomnymi zwierzętami, nie stanowi dokumentu, który miałby cechy pozwalające mówić o „ponownym wykorzystywaniu” – w przypadku objęcia go wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej. A to z następujących powodów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nie jest w posiadaniu podmiotu obowiązującego w gotowej postaci, • nie jest publikowany przez podmiot obowiązujący (w szczególności w Biuletynie Informacji Publicznej), • nie był wcześniej wytworzony przez podmiot obowiązujący, a nawet jeśli dokument o podobnej treści był już wytworzony (np. w odpowiedzi na podobne zapytania innych wnioskodawców), to nie w celu innym niż ten, który jest naszym celem, tj. poinformowania publiczności o skutkach realizacji zadania publicznego. <p>W tej sytuacji wniosek winien być rozpatrzony w swojej pierwotnej postaci.</p> <p>Por. wyrok NSA sygn. akt I OSK 1029/14, gdzie sąd orzekł, że tylko jeśli wnioskowana informacja</p>
--	---

	<p>będzie potem wykorzystywana gospodarczo, to wówczas ma miejsce ponowne wykorzystanie informacji.</p> <p>Ponadto, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 06.09.2001 r. o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej winna nastąpić w drodze decyzji.</p>
--	--

tekst autorstwa Agnieszki Lechowicz (Stowarzyszenie Obrona Zwierząt), powstały w oparciu o kilkunastoletnie doświadczenia w zasieganiu informacji publicznej i wiele przeprowadzonych postępowań administracyjnych i sądowno-administracyjnych